

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

38. ČÍSLO / XXIV. ROČNÍK

12 Kč • 0,60 €

25. ZÁŘÍ 2016

Z obsahu:

Milosrdenství zachraňuje

Katecheze
Svatého otce Františka
při generální audienci
7. září 2016
- strana 2 -

Svatý Michaeli archanděli, braň nás!

- strana 4 -

**Maria - naděje
do budoucnosti**
P. B. Gerstle FSSP
- strana 6 -

**Biskup Laun:
Je nutné, aby křesťané
byli pravověrnější
než kdykoliv předtím**
- strana 7 -

Měsíc růžence
P. Dr. K. Faschian OFM
- strana 8 -

**Suma o darech
svatého Josefa (42)**
- strana 9 -

**Do Vatikánu připutovala
socha svatě Anežky**
- strana 10 -

**Eucharistický zázrak
v Lehnici**
P. M. Piotrowski TChr
- strana 11 -

Milosrdenství zachraňuje (srov. Mt 11,2-6)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci 7. září 2016,
náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Slyšeli jsme úryvek z Matoušova evangelia (11,2-6). Záměrem evangelisty je uvést nás hlouběji do Ježíšova tajemství, abychom pochopili jeho dobrotu a jeho milosrdenství. Epizoda je následující: Jan Křtitel, který byl ve vězení, posílá svoje učedníky za Ježíšem, aby mu položili velmi přímočarou otázku: „Ty jsi ten, který má přijít, anebo máme čekat jiného?“ (v. 3) Měl temnou chvíli... Jan Křtitel dychtivě očekával Mesiáše a ve svých kázáních jej barvitě vyličil jako soudce, který konečně ustanoví Boží království, očistí svůj lid, odmění dobré a potrestá zlé. Kázal: „Sekera je už přiložena ke kořenu stromů; každý

strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně.“ (Mt 3,10) Ježíš však nyní svoje veřejné poslání zahájil v jiném stylu; Jan se trápil, protože se ocitl ve dvojnásobné temnotě: v temnotě vězeňské kobky a v temnotě srdce. Nechápe tento Ježíšův styl a chce vědět, zda Ježíš je opravdu Mesiášem, anebo je třeba očekávat někoho jiného.

Ježíšova odpověď na první pohled nekoresponduje s Křtitelovou otázkou. Ježíš totiž říká: „Jděte a oznamte Janovi, co slyšíte a vidíte: Slepí vidí, chromí chodí, malomocní jsou očišťováni, hluší slyší, mrtví vstávají, chudým se hlásá radostná zvěst. A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.“ (v. 4-6) Tady jasně vychází naje-

vo úmysl Pána Ježíše, který odpovídá, že je konkrétním nástrojem Otcova milosrdenství, jde vstříc všem, přináší útěchu a spásu a tímto způsobem ukazuje Boží soud. Slepí, chromí, malomocní a hluší dostávají znovu svoji důstojnost a nejsou už z důvodu své nemoci odepsáni; mrtví se vracejí do života a chudým je hlásána radostná zvěst. Toto je syntéza Ježíšova jednání a tímto způsobem Ježíš zviditelňuje a zhmotňuje jednání samotného Boha.

Poselství, které tímto podáním Kristova života dostává církev, je velmi jasné. Bůh neposlal svého Syna na svět potrestat hříšníky, ani potřít ničemníky. Jim je naopak adresována výzva k obrácení, aby

Pokračování na str. 5

Zakoušíme reálnou přítomnost Trojjediného Boha? Tak jako ji zakoušeli Panna Maria, svatý Josef, apoštolové...? To není pouhá řečnická otázka, nýbrž skutečnost, kterou je třeba brát vážně. Dokládají to i texty tohoto čísla Světla, nad kterými je lépe se opět zastavit na delší dobu a dobře je prozrám, než o nich mnohými zbytečnými slovy hovořit.

Přesto aspoň náznakem... Žijeme v době úzkosti, v době urputného boje mezi ďábelskými mocnostmi temnot a Božím vojskem, v jehož čele stojí svatý archanděl Michael (str. 4-5), kterého spolu s Gabrielem a Rafaellem slavíme den po svatém Václavu. Nepochybně je tento boj veden ze strany satana i vůči Matce toho, jenž se stal Spasitelem světa - Ježíše Krista. A protože ona se pod Kristovým křížem stala také Matkou všech lidí, je zřejmé, že rovněž Panna Maria stojí v čele onoho duchovního boje za spásu lidských duší. A ona je rovněž nadějí pro budoucnost lidstva, pokud se jí zvláště křesťané na prvním místě plně odevzdají a svěří do její mocné ochranné péče. (str. 6-7)

Proto se začátkem měsíce října - měsíce posvátného růžence - můžeme zno-

Editorial

vu hlouběji odhalit význam této modlitby pro onen duchovní boj, který je veden jak v osobní rovině, to především, tak i v rovině celospolečenské - jde přece o spásu všech lidí, zvláště těžkých hříšníků. (str. 8-9) Možná máme někdy tendenci „zlomit hůl“ nad těmi, kteří se „nikdy nenapraví“, protože je dle našeho úsudku ďábel ze svých spárů nepustí. I to je možné. Ale: Co když je chyba právě na straně křesťanů, kteří se málo modlí a obětují za spásu těchto lidí? Co když právě ona „zlomená hůl“ nám bude jednou připočtena na Božím soudu? Zamysleme se nad touto otázkou - budeme souzeni i za to, co jsme neudělali a mohli, nebo dokonce měli udělat (viz soud nad boháčem, Lk 16). Jistě, z našeho pohledu může být velmi těžké si představit, že by ten či onen člověk došel k obrácení, ale u Boha není nic nemožného. A nemáme snad přát věčnou blaženost všem, když i Ten, kdo ji ve své nekonečné lásce nabízí, touží, aby na ní měl účast každý člověk? Měli bychom i v tomto být následovníky Krista, chceme-li změnit svět...

Hovoříme-li o reálné přítomnosti Boží, nejprve nám asi vytane na mysl proměna kousku chleba a trošky vína v Ježíšovo Tělo a Krev - transsubstanciacie. Nedávno církví uznaný eucharistický zázrak v polské Lehnici je bezpochyby znamením doby. (str. 11-13) A je také pro všechny připomínkou nejen toho, že při každé mši svaté se zpřítomňuje Ježíšovo umučení, smrt a zmrtyvýchvstání, nýbrž je také povzbuzením, že i přes všechny lidské vzpoury a nevděčnosti se Ježíš za nás stále obětuje, aby nás zachránil. Tato jeho svatá Oběť je věčná, poněvadž trvá neustále až do konce věků!

Abychom neplýtvali slovy nad tajemstvím duchovního boje, jenž se odehrává od počátku světa až do jeho konce, bude lépe se už nyní raději zastavit a pustit se do rozjímání. A v důsledku toho se vydat na cestu boje, na jehož konci bude zmocnění se věčného života, jak o tom hovoří také apoštol Pavel v dnešním druhém čtení: „Dobře bojuj pro víru, zmocni se věčného života.“ Vítěznými průvodci a pomocníky nechť nám jsou všechna Boží vojska pod vedením svatého archanděla Michaela a Matky Boží, Panny Marie!

Daniel Dehner

Tato závěrečná věta dnešního Ježíšova podobenství je vážným varováním před stavem zatvrzelosti, ze které není východiska. Nechceš-li, aby platila o tobě, a chceš se zmocnit věčného života, k němuž jsi byl povolán, využij dnešního setkání s Pánem k upřímnému zamyšlení, zda svým životem *dobře bojuješ pro víru*. Jednou z nástrah, která způsobuje překrucování a poskvřňování nauky, kterou jsi přijal od Pána, jsou nejen falešní proroci, ale také domýšlivá lehkomyšlnost, která se rodí z hojnosti a pohodlí. Připrav se modlitbou a usebraností, abys vyslechl Ježíšovo slovo s opravdovým užitekem. Přivádí tě do domu jednoho bohatce.

Vidíš z jeho líčení, jak propastné mohou být rozdíly v podmínkách, ve kterých žijí lidé na tomto světě. Ježíšův velice stručně, ale výstižně načrtnutý obraz dodnes nic neztratil na své aktuálnosti, naopak, co je zde představeno jako ojedinělý osud dvou lidských bytostí, nabývá v dnešní době nebývalých rozměrů. Propastný rozdíl mezi bohatcem a Lazarem není básnická nadsázka z biblických dob, ale drastická skutečnost současnosti. Přes všechno vychvalovaný pokrok platí dnes více než jindy Ježíšova slova: *Chudé máte vždycky mezi sebou.*⁽¹⁾ Ne jeden, ale miliony Lazarů by s povděkem přijaly alespoň něco z toho, co se z bohatých stolů odnáší do odpadu. Jestliže se tato skutečnost stala už takovou samozřejmostí, že nikoho ani nepřekvapuje, pak je třeba se stejnou samozřejmostí vzít na vědomí další část příběhu o tom, jak smrt radikálně změní postavení Ježíšových protagonistů. Tento úplný zvrát pokládá Pán za tak logický a samozřejmý, že v tomto případě vynechal jakoukoliv zmínku o osobním soudu.

Vzpomeň si na nepříjemný pocit, který tě zachvátil při pohledu na Lazarovo zubožené tělo, které je takřka v rozkladu. Kolik tě to stojí úsilí, chceš-li se na něho podívat pohledem alespoň trochu podobným tomu, jakým na něho shlíží spravedlivý Bůh, když pro něho posílá vznešené andělské posly od svého trůnu!

A zavržený boháč? Co vlastně udělal tak zlého, že se ocitá nekompromisně v místě věčného zatracení? Je to tak hříšné, mít všeho hojnost a žít v nadbytku? Tento dříve tak bohatý nešťastník sám

Hojnost a nouze

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*„Nedaj se přesvědčit,
ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“*

sebe odsuzuje tím, jak nyní žebra o kapičku vody. Tak maličko by mu nyní stačilo v jeho nevýslovném strádání, aby se mohl cítit alespoň o trošičku lépe! Čím to, že na to vůbec nepomyslel, dokud byl v jiném postavení, když vidal u svých dveří člověka tak nuzného a ubohého, že mu posloužili jen psi?

Do místa muk se dostanou nejen ti, kteří se za svého života nepřestali dopouštět zlého, ale i ti, kteří za svého života nezačali konat to, co je dobré. Ježíšova útěchuplná a slibná zvěst pro chudé je současně vážnou výstrahou pro ty, kteří oplývají veškerou hojností, jen ne dobrotivou láskou a slitovností. Má-li se dostat spravedlnosti těm prvním, musí se dostat stejné spravedlnosti i těm druhým. Mezi jedněmi i druhými je ovšem *nepřekročitelná propast*.

Ten, kdo mnoho vlastní, snadno upadne do omylu, že si může mnoho dovolovat. Kde se nejvíce *překrucuje a poskvřňuje nauka*? V zemích, které si zakládají na svém blahobytu. Především ti, kteří *žijí zpučně na Sióně a bezstarostně na samařské hoře, kteří si hoví na divanech a jedí vybraná masa*, nejenže se netrápí pro *zkázu ubožáků*, ale jsou to právě oni, kteří nejvíce překrucují a poskvřňují Boží slovo, utvářejí si je ke svému obrazu, aby si ospravedlnili svůj nespravedlivý způsob života a zdůvodnili oprávněnost svého blahobytu. Sami pro sebe nárokují tu nejvyšší Boží shovívavost, ale pro chudáka nemají nejmenší pochopení.

Dobře uvaž slova, která o nich pronášá Pán ústy Abraháma: *Jestliže neposlouchají proroky, nedaj se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých*. To je ovšem stav největší duchovní bída. Nechtějí vůbec naslouchat, protože nemají zájem dát se přesvědčit. Jsou a sami chtějí zůstat slepí ke skutečnosti, že jejich duše je pokryta ohavnějšími ranami, než jakými strádalo Lazarovo tělo.

Ani ty však nechoď kolem nich netečně jako kdysi boháč kolem žebráka u svých

Liturgická čtení

1. čtení – Am 6,1a.4-7

Toto praví všemohoucí Pán: „Běda těm, kdo si zpučně žijí na Sióně, bezstarostně na samařské hoře! Léhají na ložích ze slovnoviny, hoví si na divanech, jídají jeňhata ze stáda, telata vykrmená v chlévě. Prozpěvují si za zvuku harfy, vymýšlejí si jako David hudební nástroje. Z misek pijí víno, nejlepším olejem se natírají, ale nad zkázou Josefovou se netrápí. Proto nyní půjdou v čele vyhnanců do zajetí, skončí jásoť povalečů!“

2. čtení – 1 Tim 6,11-16

Boží muži, usiluj o spravedlnost, zbožnost, víru, lásku, trpělivost, mírnost. Dobře boj pro víru, zmocni se věčného života. K němu jsi byl povolán, a proto jsi složil před mnoha svědky slavnostní vyznání. Před Bohem, který všemu dává život, a před Kristem Ježíšem, který před Ponciem Pilátem vydal slavnostní svědectví, ti nařizují: Uchovej nauku bez poskvřny a bez úhony až do slavného příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Ten příchod nám ukáže ve svůj čas blahoslavený a jediný Panovník, Král králů a Pán pánů. On jediný má nesmrtelnost a přebývá v nepřístupném světle. Nikdo z lidí ho neviděl, ani uvidět nemůže. Jemu patří čest a věčná moc! Amen.

Evangelium – Lk 16,19-31

Ježíš řekl farizeům: „Byl jeden bohatý člověk, oblékal se do šarlatu a kmentu a každý den pořádal skvělou hostinu. U jeho dveří léhal jeden žebrák – jmenoval se

Dokončení na str. 7

dveří. Boj se situace, že by sis mohl hovět v Božím domě, a neměl účinný soucit jak s tělesnou, tak s duchovní svrchovnou nouzí všude kolem sebe. Nepřejídej se samolibě svou domnělou duchovností, povstaň a vyjdi včas ze svých síní ošetřovat rány, podávat hladovým štědře chléb a nápoj, dokud je ještě čas, abys neskončil mezi *vyhnanci, kteří půjdou do zajetí*.

Hospodine, který *otevíráš oči slepým, vysvobod' mě z každého sobectví!*⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mk 14,7

⁽²⁾ srov. Ž 146,7-9

Svatý Michaeli archanděli, braň nás!

Jméno Michael se v Písmu svatém vzpomíná poprvé v knize proroka Daniela: „V té době povstane veliký kníže Michael, který stojí při synech tvého lidu. Bude to čas úzkosti, jaký dosud nebyl od počátků národa.“ (Dan 12,1)

To, že tento čas nastal, potvrzuje vize velkého mariánského papeže Lva XIII. (1810–1903), které se mu dostalo o 2400 let později. Dne 13. října 1884 – přesně 33 let před slunečním zárazkem ve Fatimě – měl Lev XIII., velmi strážlivě smýšlející papež, vidění, o němž vyprávěl svému zповědníkovi. Ten je potom jako duchovní dědictví odevzdal kardinálu Pietru Boettovi, který je po druhé světové válce zveřejnil.

Toto nadpřirozené vidění se událo po mši svaté, kterou slavil papež Lev XIII. Z vděčnosti setrval papež ještě i na další mši svaté. Najednou zpozoroval, že se něco děje. Zdálo se, že to vidí jen on sám. Jeho tvář prozrazovala hrůzu a údiv zároveň; z ničeho nic smrtelně zbledl. Vzápětí se probíral přímo ve své pracovně a jedním dechem napsal dvě modlitby: „Bože, naše útočiště“ a „Svatý Michaeli archanděli, kníže vojska nebeského“. Co papež viděl?

Viděl zemi, která se rozevřela jako granátové jablko. Z bezedné propasti vystupovaly myriády ďáblů, kteří zaplavili celou zemi, všude rozšiřovali bludy, vyvolávali povstání a vzpoury, války a revoluce. Hustá, dusivá mlha se rozšířila po celé zemi a mrtvých bylo tolik, až se zdálo, že země se v krvi zcela utopí. V tomto okamžiku zpozoroval, jak se zástup démonů hnal proti církvi, kterou symbolizovala bazilika sv. Petra. Zdi chrámu se tak silně otřásly, až se zdálo, že se chrám zřítí. Byl to v průběhu vidění onen okamžik, kdy Svätý otec zvolal: „A není žádná záchrana pro církev?“

A hle, tu sestoupil z nebe archanděl Michael, začal bojovat proti démonům a porazil je. Démoni se stáhli zpět do bezedné propasti a ta se pak zavřela. Krev vsákla do země, hustá mlha zmizela a nastal jasný den. Tu se ozval nějaký hlas: „To všechno se začne za pontifikátu jednoho z následujících papežů – a příčinou bude Rusko.“

Člověk by mohl mít pochybnosti, zda se to skutečně událo. Ale dokonce i světoznámý exorcista P. Gabriele Amorth ve své knize *Exorcista vypráví* píše o této události. A aby zdůraznil důvěryhodnost vzpomínaného vidění, cituje z postního listu, jež napsal kardinál Nasalli Rocca, biskup z Boloně, roku 1946: „Lev XIII.

tuto modlitbu sám napsal. Slova »Satana a jiné duchy zlé, kteří ke zkáze duší světem obcházejí, božskou mocí do pekla svrhni« mají historické vysvětlení, o kterém nám Monsignore Renaldo Angeli, osobní papežův sekretář, často vyprávěl. Papež Lev XIII. měl skutečně vidění pekelných duchů, kteří se shromáždili nad Věčným městem. Z toho zážitku vznikla modlitba – a papež si přál, aby se ji modlili po celém světě; sám papež Lev XIII. se ji modlil třesoucím se a zároveň mocným hlasem. Mnohokrát jsme ji slyšeli ve vatikánské bazilice, v chrámu sv. Petra.“

Bl. Anna Kateřina Emmerichová nosila po mnoho let na svém těle rány Ježíšovy a 12 let trpěla každý pátek Kristovým umučením. V mystických viděních mohla spatřit události z dějin stvoření a spásy, ale také vítězství Boží lásky nad zlem, moc přimlvy a ochranu Panny Marie, obnovu církve a novou dobu naplněnou Duchem Svatým.

Rovněž papež Jan Pavel II., který už jako kardinál žil s vědomím toho, že „ny-ní stojíme před největší konfrontací, jakou kdy lidstvo ve svých dějinách zažilo“, byl přesvědčen o pravdivosti tohoto vidění, protože 24. dubna 1994 na náměstí Sv. Petra řekl: „Kéž by nás modlitba posílila pro duchovní boj... Na tento boj se vztahuje kniha Zjevení, když nám ukazuje obraz svatého archanděla Michaela (Zj 12,7). Na tuto událost určitě myslel papež Lev XIII., když na konci minulého století zavedl v celé církvi speciální modlitbu k archandělu Michaelovi:

*Svatý Michaeli archanděli,
braň nás v boji!
Proti zlobě a úkladům ďáblovým
budiž nám záštitou,
nechat' Bůh přikáže jemu,
pokorně prosíme:
Ty pak, kníže vojska nebeského,
Satana a jiné duchy zlé,
kteří ke zkáze duší světem obcházejí,
božskou mocí do pekla svrhni.
Amen.⁽¹⁾*

Ačkoliv se tato modlitba na konci eucharistické slavnosti už nemodlí, vyzývá všechny, ať na ni nezapomínají a modlí se ji, abychom dosáhli pomoc v boji proti mocnostem temnoty a proti zesvětštění.“

Velká slavnost

Už 65 let před papežem Lvem XIII. blahoslavená Anna Kateřina Emmerichová (1774–1824), významná německá mystička, 30. prosince 1819 spatřila ve vidění duchovní boj a konečné vítězství církve. Také jí Bůh ukázal, jak bude církev – zvláště díky pomoci svatého Michaela archanděla – zachráněna od hrozných soužení. Kéž je toto vidění i pro nás všechny silným povzbuzením, když osobně prožíváme a vnímáme takovou bídu ve světě a v církvi, pro kterou, jak se zdá, z lidského pohledu neexistuje žádné řešení.

„Znovu jsem viděla chrám sv. Petra, na jeho vysoké kopuli stál Michael, přičemž zářil svým krvavým rouchem a držel v ruce velkou válečnou zástavu. Na zemi zuřil krutý boj. Bílí (křesťané), nad jejichž hlavami stál rudý, ohnivý meč, jak

se zdálo, už prohrávali. Chrám byl celý od krve, právě tak jako Anděl, a bylo mi řečeno, že se omývá krví. Čím déle boj trval, tím více mizela krvavá clona z chrámu, který prosvítal stále jasněji. Tu Anděl sestoupil na zemi, přidal se k bílým. Roznítli se podivuhodnou statečností, ani nevěděli, kde se v nich vzala. Byl to Anděl, který bil nepřátele, takže se na všech stranách dávali na útěk. V průběhu boje k nim ustavičně přebíhaly tlupy nepřátel a jednou k nim přeběhl obrovský zástup. Nad bojujícími se ve vzduchu ukázaly rovněž zástupy svatých. Když Anděl sestoupil ze střechy chrámu, viděla jsem v nebi nad chrámem velký zářivý kříž, na němž pněl Spasitel. Z jeho ran tryskaly na svět proudy zářivých paprsků. Papsrsky z rány v boku se však řinuly přebohatým a širokým proudem na chrám, který stál dole. Celý chrám zářil těmito papsrsky.

Viděla jsem na nebi vznášet se rudé, žhnoucí srdce, z kterého vyvěral proud bílých papsrků do rány v boku a jiný proud papsrků se z něho rozléval na chrám a mnohé země. Bylo mi řečeno, že tímto srdcem je Maria.

Když se boj na zemi dobojoval, chrám i Anděl zběleli a zaskvěli se. Anděl zmizel. Zmizel také kříž a na jeho místě stála na chrámu velká jasná Paní a rozpro-

Sv. archanděl Michael

střela okolo chrámu svůj zlatý, třpytivý plášť. Při bohoslužbách bylo vidět, jak se druh smíruje s druhem a pokořuje se před ním. Viděla jsem, jak se setkávají biskupové a pastýři a vyměňují si knihy. Sekty poznaly církev z jejího zázračného vítězství a ze světla zjevení, které, jak na vlastní oči viděli, na ní zářilo. Vi-

douc toto sjednocení, hluboce jsem pocítila blízkost Božího království.“

A potom měla tato blahoslavená německá mystička pochopit něco, co je naplněno velkou útěchou: „Právě tak jsem pocítovala, jak se stále více blíží Boží království. Viděla jsem, jak se přibližuje v touze mnohých pokorných, milujících, věřících křesťanů; přitahovala je touha. Potom jsem se opravdu zaradovala, že církev je mojí matkou a z dětství se mi vynořila vzpomínka na našeho učitele, který říkával: Kdo nemá církev za matku, ten nemá Boha za Otce. V chrámu, který po dokončeném boji celý zářil sluncem, jsem byla svědkem velké slavnosti.“

*Z Vítězstvo Srdca 110/2016 přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Tato modlitba je známa v několika verzích, z nichž nejčastěji užívány jsou dvě – z Kancionálu, jež je poněkud zkrácena, a tato, která odpovídá latinskému originálu modlitby: „*Sancte Michael Archangele, defende nos in proelio; contra nequitiam et insidias diaboli esto praesidium. Imperet illi Deus, supplices deprecamur: tuque, Princeps militiae Caelestis, satanam aliosque spiritus malignos, qui ad perditionem animarum pervagantur in mundo, divina virtute in infernum detrude. Amen.*“ [pozn. red.]

Milosrdenství zachraňuje - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

pohledem na znamení božské dobroty mohli znovu nalézt cestu zpět. Jak praví žalm: „Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine, Pane, kdo ob stojí? Ale u tebe je odpuštění, abychom ti mohli v úctě sloužit.“ (130,3-4) Spravedlnost, kterou Křtitel kladl do středu svých kázání, se v Ježíši projevuje především jako milosrdenství. Pochybnosti Předchůdce jenom předjímají rozčarování, které Ježíš vyvolá svými pozdějšími činy a slovy. Tak se stává srozumitelným vyústění Ježíšovy odpovědi, když říká: „A blahoslavený, kdo se nade mnou nepohorší.“ (Mt 11,6) Pohoršení znamená „překážku“. Ježíš tedy varuje před zvláštním nebezpečím: pokud jsou jeho skutky milosrdenství pro někoho překážkou na cestě víry, znamená to, že má falešnou představu o Mesiáši. Avšak blahoslavení jsou ti, kdo tváří v tvář Ježíšovým skutkům a slovům velebí nebeského Otce.

Ježíšovo varování je aktuální neustále. Také dnes si člověk vytváří obrazy Boha, které mu brání zakoušet jeho reálnou přítomnost. Někteří si upravují víru podle sebe, čímž redukuje Boha do těsného prostoru svých vlastních přání a přesvědčení. Takováto víra však není obrácením k Pánu, který se zjevuje, ale naopak překážkou, která Bohu znemožňuje podněcovat náš život a naše svědomí. Jiní redukuje Boha na falešnou modlu; používají jeho svaté jméno k ospravedlnění vlastních zájmů, či dokonce nenávisti a násilí. Pro jiné je Bůh zase psychologickým útulkem, ve kterém hledají bezpečí v těžkých chvílích: je to do sebe zhrouce-

ná víra, neprostupná síle milosrdné Ježíšovy lásky, která přivádí k bratřím. Další považují Krista pouze za dobrého mis-

tra morálního učení, za jednoho z mnoha v dějinách. Někdo přískrcuje víru na čistě soukromý vztah ke Kristu, čímž anuluje její misijní pobídku schopnou proměňovat svět a dějiny. My křesťané věříme v Boha Ježíše Krista a naší touhou je růst v živé zkušenosti tajemství jeho lás-

ky. Snažme se tedy nepřekážet působení milosrdného Otce, nýbrž prosme o dar velké víry, abychom se také my stali znamením a nástrojem milosrdenství.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikan*

Maria - naděje do budoucnosti

Promluva z 23. dubna 2016, přednesená na 16. kongresu německých katolíků „Freude am Glauben“ (Radost z víry), Stadthalle am Schloss, Aschaffenburg

Adolf Kolping popsal význam matky těmito slovy: „To první, co člověk nalézá v životě, a to poslední, po čem vztahuje ruku, a také to nejdražší, co má v životě, i když si toho neváží, je matka.“

Nebylo na zemi tak velké a svaté lásky, jakou k sobě chovali Ježíš a Maria. Její mateřská podpora božského Syna v nejtěžší hodině přesahovala čistě lidskou útěchu. Její přítomnost při umírání jejího Syna má dalekosáhlý význam v dějinách spásy, což bylo zdůrazněno jeho slovem na rozloučenou, které řekl své svaté Matce a svému milovanému učedníkovi: „Ženo, hle, tvůj syn!“ – „Synu, hle, tvoje matka!“

Poprvé se zmiňuje oslovení „ženo“ v Janově evangeliu při svatbě v Káně, když Ježíš vykonal svůj první veřejný zážrak z popudu své svaté Matky. A teď je to podruhé při jeho umírání, čímž se okruh uzavírá.

Toto podtrhuje Mariin význam při jejím spolupůsobení v Božím plánu spásy. To, co začalo jejím „Fiat“ při zvěstování Božího narození, bylo dokonáno pod křížem. „Ženo, hle, tvůj Syn!“ – „Synu, hle, tvoje Matka!“ Tato slova našeho Pána jsou zmocněním pro církev, ale také pro každého z nás. Janovým prostřednictvím jsme byli všichni svěření své nejsvětější Matce jako synové a dcery. Nikdo, ani ti, kteří Krista ještě neznají, nejsou vyloučeni z její mateřské lásky. V loretánské litanii ji oslavujeme jako „Uzdravení nemocných“, jako „Útočiště hříšníků“ a jako „Potěšení zarmoucených“.

Pro ukřižovaného Pána byla velkou útěchou v jeho hořké hodině smrti. Jenom svojí přítomností, tichým soucitem, svojí modlitbou dělala jeho utrpení snesitelnějším. Každý z nás si přeje mít ve své poslední hodině po boku své milované lidi. Ježíš, jako pravý člověk, si také nepřál nic jiného. Při svém umírání a opuštěnosti od nebeského Otce existovala ještě tato drahá lidská útěcha: přítomnost jeho milované Matky.

Mnoho lidí nemá to štěstí, aby se mohli rozloučit se svými milými. Musí jít svojí poslední a nejtěžší cestu v osamění a opuštěnosti. Často dochází k okolnostem při jejich umírání, že je jim odepřena možnost rozloučení s jejich nejmilejšími. Třeba při náhlém srdečním úmrtí, při nehodě, nebo dokonce při teroristickém útoku. Stále častěji je ale lhostejnost nejbližších, kteří z nedostatku bliženské lásky a z chybějící obětavosti nechají člověka zemřít v osamělosti a opuštěnosti.

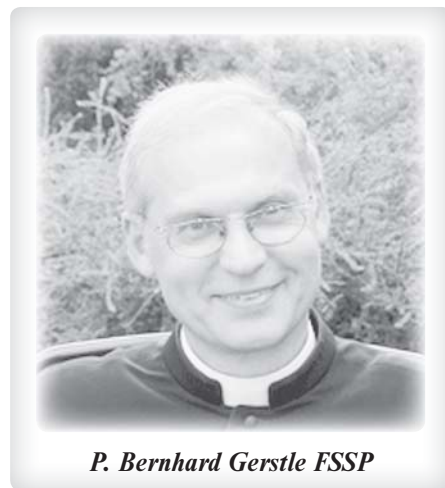
Ve společnosti, která si stále méně váží lidského života od početí až do smrti, se ztrácí kromě víry také základní lidské hodnoty, včetně práva člověka na důstojné umírání.

Tento Svatý rok milosrdenství nesmí být omezen na to, abychom vyprošovali Boží milost jenom sami pro sebe a znovu objevili svátost pokání jako zdroj milosti. To je samozřejmé! Kromě toho jde také o to, abychom konali dílo duchovního a tělesného milosrdenství a tím vnášeli „více“ bliženské lásky do stále chladnějšího světa, nebo abychom byli nadějí do budoucna, jak zní motto tohoto kongresu.

Utěšovat zarmoucené je jedním ze skutků duchovního milosrdenství. Naši nebeskou Matku uctíváme jako „Matku milosrdenství“ a na poutním místě Kevelaer jako „Consolatrix Afflictorum“ – „Těšitelku zarmoucených“. Utěšovat ostatní v jejich utrpení je skutkem milosrdenství, který má stále větší význam ve světě, jenž se nachází v duševní, duchovní i životní nouzi, jež nabyla skoro neúnosných rozměrů a vede stále více lidí do zoufalství.

Jako věřící křesťané jsme povoláni více než ostatní, abychom mírnili utrpení ostatních lidí podle svých možností a poskytovali jim útěchu podle Mariina vzoru!

Nemůžeme vyloučit utrpení ze světa. Od prvotního hříchu Adama a Evy je součástí lidské existence, od generace ke generaci až k novému příchodu Pána vlečeme tíhu dědičného hříchu a jeho následky. A jestliže tyto následky nejsou ještě dostatečně tíživé, jsou ještě zesíleny

P. Bernhard Gerstle FSSP

nenávisí naplněného člověka, takže pohár utrpení u mnohých přetéká a už je nesnesitelný. V této vzájemné nenávisti, uprostřed válek a ničení, v této bídě útěku a bezdomovectví existují také zprávy o podivuhodné ochotě k pomoci a heroické lásce k bližním, které nás naplňují velkou nadějí. Odkud berou tito lidé sílu, když ne z víry v Boha a v jeho lásku?

Ještě druhou věc nám říká dnešní evangelium: Ve svém II. svazku „Ježíše Nazaretského“ označuje papež Benedikt XVI. „nazírání na Probodeného a soucit s ním“ za „pramen očištění“. Postavme se tedy často v duchu pod kříž a pohlédněme na Ukřižovaného.

Učený teolog a učitel církve Tomáš Akvinský vyznává: „U úpatí kříže jsem se naučil více než ze všech knih.“ Ve všech obydlích by proto měl mít kříž významné místo.

Z kříže shlíží Kristus na každého z nás a dává nám na vědomí: „To jsem učinil pro tebe!“ – „Jsi mi tak drahý, že jenom pro tebe jsem podstoupil všechna tato utrpení, abych tě zachránil!“ Dokonce za ty, kteří se Pánu ve smrti na kříži posmívali, se Ježíš přimlouvá slovy: „Otče, odpusť jim: nevědí, co činí.“ (Lk 23,34)

Na konci 2. světové války se našel v koncentračním táboře v Ravensbrücku kus balícího papíru s touto modlitbou:

„Pane, nevzpomínej jenom na muže a ženy dobré vůle, ale také na ty špatné. Nevzpomínej jenom na všechna ta utrpení, která jsme museli pod jejich jařmem vytrpět, ale vzpomeň také na plody, které jsme díky tomuto utrpení vykonal – na naše přátelství, věrnost, pokoru, statečnost a šlechtnost, na velkodušnost, která toto všechno inspirovala. A když pak

předstoupí před Soudce, ať všechny tyto dary, které jsme ze sebe vydali, jim poslouží k odplatě a k odpuštění.“

Tak může mluvit jenom člověk, který slova Ježíšova na kříži „Otče, odpusť jim: nevědí, co činí“ nejenom obdivuje, nýbrž si je vzal za vlastní. Tento neznámý člověk poznal, že kříž a smrt nejsou tím posledním. A že proto také všechno utrpení světa, i když je tak zlé, je možné proměnit v milost a spásu.

Jako věřící křesťané to teoreticky víme také. Ale často se těžce vyrovnáváme s tím, abychom toho použili pro sebe samé, když nás postihne kříž a utrpení. Soucit Panny Marie a svatého Jana nespočíval jenom v tom, že při patření na Ježíše v jeho nepředstavitelném utrpení ho litovali a svoji láskou těšili, nýbrž spočíval především v přímluvné modlitbě za celé lidstvo, aby výkupné Pánovo utrpení získalo co nejvíce milosti a přispělo k věčné spáse.

A tím jsme dospěli k nejdůležitější věci milosrdenství, která v sobě obsahuje všechna ostatní díla duchovního a tělesného milosrdenství:

Abychom se modlili a obětovali jako Maria a svatý Jan za spásu ostatních! S ohledem na Svatý kříž a na Ukřižovaného řekl nejdůstojnější pan kardinál Joachim Meisner v červnu 2011 při příležitosti zlatého výročí kněžství a stříbrného výročí biskupské služby biskupa Josefa Schramla tato výstižná slova:

„Z minusu se má stát pro všechny Boží plus. Ze znamení kříže se stalo to největší plusové znaménko Boží nad naším ubohým světem, které proměnilo minus v plus, zoufalství v naději, smrt v život.“

„Co dává člověku naději do budoucna?“ To je mottem letošního kongresu

Biskup Laun: Je nutné, aby křesťané byli pravověrnější než kdykoliv předtím

Salzburský pomocný biskup Mons. Andreas Laun se pro časopis „Profil“ vyjádřil v souvislosti se zavražděním 85letého kněze Jacquese Hamela radikálními islamisty v Saint-Étienne-du-Rouvray takto:

„U tohoto činu dvou 19letých mužů jde o ideologickou zaslepenost ve službě velkého boje mezi Bohem a ďáblem.“

Podle biskupa islám podporuje terorismus do té míry, že: „Korán obsahuje části, které takovéto činy schvalují, ba dokonce doporučují. Avšak mnozí muslimové tyto části neberou vážně a následují své svědomí, které Bůh vepsal do srdcí všech lidí.“

Atentáty podobné těm ve Francii vztahy s islámem zatěžují, jak nastínil salzburský pomocný biskup: „Nyní je potřebné pravověrnější křesťanství

v tom smyslu, že křesťané přestanou islám přikrášlovat, anebo se tvářit, jako by islám byl mírumilovným náboženstvím. Islám se od počátku šířil ohněm a mečem.“

Dále Mons. Laun řekl: „Co teď potřebujeme, je křesťanství skutečně si vědomé ceny Krista. Měli bychom dělat všechno pro to, abychom muslimy s Ježíšem seznámili a stát by měl ty, kdo chtějí být křesťany, chránit. Navzdory hrozbám zavraždění mnozí muslimové konvertují ke křesťanství.“ A ztotožnil se s papežem Františkem, že „svět je ve válce“, a dodal: „Zatím je to především ještě válka duchů. Ale za špatnými myšlenkami následují brzy špatná slova a pak špatné činy a zbraně.“

Zdroj: www.hlavnespravy.sk,
8. 8. 2016

„Radost z víry“. Odpověď může být jenom taková: Smrt a zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista. Tato víra v Ukřižovaného a Zmrtvýchvstalého nám umožňuje snášet všechno, co jsme vytrpěli, a dává nám naději na věčné štěstí a věčný život.

Jako „spes unica“ - „jedinou naději“ uctíváme kříž v hymnu pašijové doby „Vexilla Regis“.

Všechny útěchy, které svět poskytuje, i když mohou být také cenné, jsou nakonec jen útěšnými náplastmi ve srovnání s velkou a trvalou útěchou, kterou nám dává

víra a náš Pán Ježíš Kristus. Všechny útěchy, které můžeme poskytnout ostatním, směřují nakonec k té největší útěše, která nás jednou čeká ve věčné slávě, kde Bůh setře všechny slzy z našich očí, kde už nebude žádného utrpení ani smrti. Tuto velkou útěchu, tuto vše přesahující naději do budoucnosti musíme jako věřící křesťané světu věrohodně dosvědčovat a tak se stát pro ostatní nositeli naděje.

Amen.

Z Der Fels 7/2016 přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Lazar - plný vředů, a rád by utišil hlad aspoň z toho, co padalo z boháčova stolu; a ještě k tomu přicházeli psi a lízali mu vředy. Žebrák umřel a andělé ho odnesli do Abrahámovy náručí. Pak umřel i boháč a byl pohřben. V pekle v mukách zdvihl oči a viděl z dálky Abraháma a v jeho náručí Lazara. A zvolal: „Otče Abraháme, slituj se nade mnou a pošli Lazara, ať omočí aspoň koneček prstu ve vodě

a ovlaží mi jazyk, protože zakouším muka v tomto plamenu.“ Abrahám však odpověděl: „Synu, uvědom si, že ty ses měl dobře už zaživa, Lazar naproti tomu špatně. A nyní se tu on raduje, a ty zakoušíš muka. A k tomu ke všemu zeje mezi námi a vámi veliká propast, takže nikdo nemůže přejít odtud k vám, i kdyby chtěl, ani se dostat od vás k nám.“ Boháč řekl: „Prosím tě tedy, otče, pošli ho do mého

otcovského domu. Mám totiž pět bratrů, ať je varuje, aby se také oni nedostali do tohoto místa muk.“ Abrahám odpověděl: „Mají Mojžíše a proroky, ať je uposlechnou!“ On však odporoval: „Ne, otče Abraháme! Ale když k nim někdo přijde z mrtvých, pak se obrátí.“ Odpověděl mu: „Jestliže neposlouchají Mojžíše a proroky, nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“

Měsíc růžence

Dva měsíce v roce jsou zvláštním způsobem zasvěceny úctě k nejsvětější Panně Marii. Jsou to měsíce květen a říjen; květen jako měsíc rozkvětu a říjen jako měsíc žně. V květnu zdobíme oltáře a mariánské obrazy nejkrásnějšími květinami, které přináší jaro, v říjnu ovinujeme Matku na nebesích jiným věncem, jehož růže jsou neporovnatelně cennější než nejkrásnější květy, které přináší příroda, růžencem.

V 11. a 12. století povstal růženec v mnišských kruzích, v 15. století převzal naši dnešní formu. Dominikáni a jezuité, mezi nimi především svatý Kanisius, se zasadili o rozšíření růžencové modlitby. Ve znamení růžence 7. října 1571 u Lepanta dosažené vítězství nad Turky dalo růžencové modlitbě novou vzpruhu. Papež Lev XIII. vyhotovil 16 apoštolských spisů o růženci. Byl to také on, kdo předepsal v měsíci říjnu každodenní růženec. Také jeho následovníci, Pius XI., Pius XII. a Jan XXIII., vyzývali k modlitbě růžence ve svých papežských okružních listech.

V Rakousku vděčí růženec za nové impulsy vídeňskému františkánovi otci Petru Pavlíčkovi, který v roce 1947 vyvolal k životu růžencové smírčí křížové tažení. V čem ale spočívá nadčasová hodnota této jedinečné modlitební formy, která z ústní modlitby jakoby sama přivádí ke kontemplativní?

I. Růženec – vyznání víry, uctívání Matky Boží

Za prvé růženec sestává z modliteb, které jsou věřícím křesťanům ze všeho nejdražší. Začíná *Apoštolským vyznáním víry*, které sjednocuje křesťany všech staletí, všech národů a jazyků. Věřící křesťané vyznávají Boha Otce, který nám dal život, Boha Syna, který nám dává spásu, a Boha Ducha Svatého, který nás posvětil.

Po *Vyznání víry* následuje *Otčenáš*, který nazýváme modlitbou Páně, protože nás ji naučil sám Kristus, abychom se my věřící křesťané vůbec mohli modlit. O žádné jiné modlitbě nemůžeme tolik říci, že je v duchu Krista, jako je tato modlitba. Skládá se z proseb, které nám do úst vložil samotný Pán. Ukazuje nám, o co máme prosit a jak bychom se měli modlit. Tím ale v sobě nese božskou záruku, že žádná prosba nezůstane nevyšlyšena a nesměřuje do prázdna.

K *Otčenáši* se přimyká *Zdravas, Maria*. Je to pozdrav, kterým oslovil archanděl Gabriel blahoslavenou Pannu, když nebeský Otec pověřil nejdrahocenněji vyvolenou Matku našeho Spasitele, že smí její tělo nést jeho jednorozeného Syna. Co bychom mohli udělat lepšího, než svěřit naší nebeské Matce stejnými slovy vše, co je nám milé, hodnotné a svaté? A co by mohlo být náležitějšího, než tomuto andělskému pozdravu přidat slova „Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší“? Nikdy nevyznáváme snáze a raději svoji hříšnost, než před obrazem čisté Panny, která je Matkou našeho Spasitele a naší Matkou.

II. Růženec – tajemství života našeho Pána

Za druhé nám svatý růženec staví před oči všechna velká tajemství života našeho Pána. V radostném růženci uvažujeme nad těmi tajemstvími Ježíšova života, která nejkrásněji vyjadřují naši spojitost s Pánem. V těchto tajemstvích pociťuje-

me, jak je nám Pán blízko, když se skrze své člověčenství stal jedním z nás, vzal na sebe náš lidský život a posvětil náš lidský osud radostí a utrpením. Pociťujeme ale také, jak my jsme blízko Pánu a že v našem životě musíme být a zůstat věrnými Kristovými následovníky.

V bolestném růženci nám předstupují před oči tajemství hořkého utrpení a umírání Ježíšova, která Pán vzal na sebe z lásky k nám lidem a jimiž nás spasil. Kde bychom mohli ve všem utrpení a vši bídě našich životů nalézt útěchu a pomoc, než u Pána, který nás skrze své utrpení a svou smrt spasil? Kde bychom se měli naučit lépe rozumět tomu, že Bůh pouze dopouští všechnu bolest a utrpení v našich životech, protože ví, že naše utrpení způsobí spásu, když je na sebe vezmeme v Ježíšově duchu?

V tajemstvích slavného růžence myslíme na zmrtvýchvstání Pána, na jeho slavné nanebevstoupení a vylití Ducha Svatého a uvědomujeme si význam těchto tajemství pro náš vlastní život. Neboť zmrtvýchvstání a oslava Pána skrývá také naše vlastní zmrtvýchvstání a naši vlastní účast na oslavě Krista.

Tím ale růženec vždy vyžaduje ponoreni se do každého tajemství naší víry, které náš život nehlouběji spojuje s Kristem, které nám odkrývá smysl našeho života, vkládá nám všechnu boj a všechnu utrpení našeho života do spásy, která se zcela uskuteční v oslaveném životě v nebi. ▶

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti, podle vůle mého Syna a mé mateřské lásky přicházím k vám, svým dětem, ale zvláště k těm, kdo ještě nepoznali lásku mého Syna. Přicházím k vám, kteří na mne myslíte, kteří mne vzývají. Dávám vám svou mateřskou lásku a přináším požehnání svého Syna. Máte čistá a otevřená srdce? Vidíte dary, znaky mé přítomnosti a lásky? Děti moje, řiďte se ve svém pozemském životě mým příkladem. Můj život byl utrpení, mlčení a nezměrná víra a důvěra v nebeského Otce. Nic není náhodné, ani bolest, ani radost, ani utrpení, ani láska. Všechno jsou to milosti, které vám můj Syn uděluje a které vás vedou do věčného života. Můj Syn od vás žádá lásku a modlitbu v Něm. Milovat a modlit se v Něm znamená – jako Matka vás budu učit – modlit se v tichu své duše, a ne jen recitovat ústy. Je to i nejmenší krásné gesto učiněné ve jménu mého Syna, je to trpělivost, milosrdenství, přijímání bolesti i obět učiněná pro druhého. Děti moje, můj Syn na vás hledí. Modlete se, abyste i vy viděly jeho Tvář a aby vám mohla být zjevena. Děti moje, já vám zjevuji jedinou a pravou pravdu. Modlete se, abyste ji pochopily a mohly šířit lásku a naději, abyste mohly být apoštoly mé lásky. Zvláštním způsobem mé mateřské Srdce miluje pastýře. Modlete se za jejich požehnané ruce. Děkuji vám.“

Soldo, 2. září 2016

III. Růženec – Mariin život a význam

Růženec je nám tak milý a drahý také proto, že nám staví před oči i celý život a význam Marie, Matky Ježíšovy a naší Matky. Pánův život byl svázán od prvního okamžiku jeho pozemského pobytu do jeho smrti na kříži, ano až do velikonoční oslavy, s Marií, jeho Matkou. Maria měla být Matkou v jeho církvi dále žijícím Kristem stejně tak, jako byla Matkou pozemskému Kristu. Radosti a útrapy Mariina života, její účast na spásné smrti, stejně jako na jeho oslavení, nám v tajemstvích růžence vystupují živě před oči. Její život byla jedna jediná služba jejímu božskému Synu, který přišel, aby spasil svět. Proto znamená její mateřství nejpřímnější účast na celém spasitelském díle Ježíše Krista. Přestože byla principiálně vykonána spása lidstva smrtí Ježíše na kříži, budou plody spásy rozděleny lidstvu v průběhu každého času, který nazýváme časem církve, aby se nemohla vyčerpat ani Mariina účast na spásě v tom, že při smrti Ježíšově stála pod jeho křížem. Její účast na spásě působí dále. Stejně jako mohla cele přivést Krista lidstvu, tak přivádí každého, kdo se jí svěří, ke svému Božimu Synu.

Více než všechna učená zpracování přesvědčila věřící lid tisíckrát zakušená pomoc. Nespočetné votivní tabulky mluví přesvědčivou řečí na všech mariánských poutních místech.

A právě to je to, co nám činí růženec tak milým a drahým: Že všechno trápení a všechnu radost našeho života, všechny starosti a prosby, všechny lidi, kteří jsou nám nejdražší, můžeme svěřit naší Matce v nebi s jistotou, že naše prosby přednese Pánu a že její modlitba nezůstane nikdy nevslyšena.

Každá část růžence, ale i růženec samotný končí: Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému. Každé *Sláva Otci* nás ale upomíná na to, že je úkolem našeho života učinit jej jednou jedinou modlitbou chvály, aby jednou mohla vyústit k oslavě Trojediného Boha.

*Z Dienst am Glauben 4/2015
přeložil -jn-*

Poznámka redakce: Autor článku v době vyhlášení růžence světla sv. Janem Pavlem II. již nežil.

Suma o darech svatého Josefa (42)

DRUHÁ ČÁST

Kapitola XII: Dar mnohých andělských zjevení (Třetí část)

Čtvrté tvrzení⁽¹⁾ je toto: Pravda povyšující nad obecný stav lidí je mnohá, totiž Adamova, proroků, Jana Křtitele, Josefa, nejsvětější Panny Marie, Jana Evangelisty, který spočíval na hrudi Páně, a Pavla.

Poznaná pravda se vzhledem k předmětu a způsobu svého poznání takto nerozlišuje podle formálních specifických důvodů, jelikož vzhledem k obojímu je téhož druhu, nýbrž podle podmětů a času.⁽²⁾ Skrze to, co poznáváme zvnějšku, a spojení s tělem, jsme tu povyšováni nad obecný stav lidí, třebaže doposud kráčíme za úsvitu a ještě nemůžeme nahlížet plně světlo.⁽³⁾

O vidění Adamově hovoří Glosa, když komentuje verš Geneze (2,21): „Tu Hospodin Bůh seslal na Adama hluboký spánek“, a praví: „Ona extáze byla seslána k tomu, aby Adamova mysl vstoupila do svatyně Boží a poznala poslední věci. Tím se jí dostalo účasti v andělském sboru.“

Vidění proroků je jiné to, jež se děje ve snu; jiné to, které je vtišeno Bohem skrze otisk obrazů do obrazotvornosti, aniž by zde zasahovalo vnější smyslové vnímání, podle onoho: „Viděl jsem sedět Pána na vysokém a vznešeném trůnu... a celá země byla plná jeho slávy“⁽⁴⁾; jiné pak to,

jež je působeno skrze osvětlení pouhého rozumu, jakým bylo to, které zvláštním způsobem zářilo v Davidovi.

O božském poznání Jana Křtitele zbožně věříme, že spočívalo v dřívějším užívání rozumu, kdy na základě Božího zázraku ještě v lůně své matky poznal Božího Syna a klaněl se mu. Tím je ono jeho zájásání, které pocítila jeho matka Alžběta a vyjádřila slovy: „Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně!“⁽⁵⁾

Josefovo vidění, jak dosvědčuje posvátné evangelium, se dělo skrze mnohé sny a bylo nejvyšším vynikajícím způsobem zdokonalováno přítomností Matky Božího Syna a samotným zrozeným Božím Synem, ať ještě nošeným v lůně těhotné matky, nebo již jako dítětem vyšlým z mateřského lůna.

Ačkoliv vidění nejsvětější Panny bylo mnohé, jako o nejdůležitějším se vypráví o tom, když byla pozdravena andělem.⁽⁶⁾

O vidění Jana Evangelisty spočívajícího na hrudi Páně praví svatý Augustin: „Jasněji než ostatní kontemploval moc božství a vystoupil s Pánem do nebes, když se jasněji než ostatní napájel nebeskou moudrostí načerpanou z pramene Srdce Páně.“⁽⁷⁾ A tak to můžeme také chápat vzhledem k ostatním evangelistům.

Konečně o Pavlově vidění se praví v komentáři Glosy k 12. kapitole druhého listu Korintánům, že „apoštol viděl Boha tak, jak má být jednou na onom světě viděn věčně“.

Písmo svaté podává zprávu o mnoha podobných viděních, která můžeme snadno vztáhnout k uvedeným viděním. Proto, známe-li tato vidění, není pochyb o tom, že i ona ostatní vidění nám nejsou neznámá.

Nesmíme také opominout, že zde mohou být některé vnější případy, které činí jeden rod vidění více důstojnějším, jako je tomu u vidění skrze sny u toho, kdo byl navyklý na vnější andělské vidění.⁽⁸⁾ Proto Josefovo vidění bylo zveleběno přítomností Božího Syna a svatě Panny: vždyť vidění našeho Pána Ježíše Krista, když samo v sobě, tj. objektivně, obsahuje vidění nazíratele, jímž byl neustále,⁽⁹⁾ hloubku všech tajemství kvůli

► spojení Slova s lidskou přirozeností a vidění Trojice z důvodu Božství, samozřejmě všechny posiluje a činí důstojnějšími a hlubšími ta vidění, s nimiž je spojeno.

A toto je potvrzeno filosofickými důvody: I když Aristoteles⁽¹⁰⁾ srovnává smyslově vnímatelné s rozumově poznaným, protože jako se má smyslově vnímatelné k smyslům, tak se má rozumově poznatelné k rozumu, přesto se obojí mimo jiné liší v tom, že rozumově poznané, které je vznešenější, smyslově vnímatelné neníčí, ale zdokonaluje. Obdobně, když se se spojuje poznání Krista Boha s poznáním jiného člověka, nejenom ho zvelebuje, ale přímo jistým způsobem zbožšťuje, kdy poznávající a rozum jsou totéž.⁽¹¹⁾

(Pokračování)

Z latinského originálu
„*Summa de donis Sancti Ioseph*“
(*Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887*)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

⁽¹⁾ I. Isolani v předchozí části této kapitoly své Sumy hovořil o tom, že v daru mnohých andělských zjevení, kterých se dosta-

lo sv. Josefovi, je především obsaženo dvojí: Nejprve je to poznání Boha, k němuž lidská mysl povstává účinněji, dostane-li se jí daru andělského vidění, a pak jsou to důsledky tohoto častého andělského zjevení. O onom poznání Boha píše následně na základě dokázání různých tvrzení. Takto probral již tři tvrzení a nyní bude pojednávat o tvrzení dalším. [pozn. překl.]

⁽²⁾ Autor zde chce říci, že toto mimořádné poznání pravdy se neliší podle předmětu (objektu) poznání čili podle toho, co je poznáváno, a způsobu poznání, tj. jak je poznáváno. Nemůžeme tudíž říci, že by poznání Adama, proroků, Jana Křtitele atd. bylo různého druhu, nýbrž se jedná o poznání jednoho a téhož druhu. Tím jediným, čím se toto poznání liší, je tak podmět (subjekt) poznání, neboli ten, kdo poznává, a čas poznání. Tyto odlišnosti však nejsou takového charakteru, že by zakládaly druhovou odlišnost tohoto poznání. [pozn. překl.]

⁽³⁾ I když je zmiňované poznání pravdy mimořádné, není to doposud patření na Boha tváří v tvář, které je vyhrazeno nebeské vlasti. Autor tak první poznání přirovnává k úsvitu a nebeské poznání k poledni. [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Iz 6,1-3.

⁽⁵⁾ Lk 1,44.

⁽⁶⁾ Tj. archandělem Gabrielem při zvěstování. [pozn. překl.]

⁽⁷⁾ Srov. *In Ioann. tract.*, 18, 1. In: PL 35, sl. 1536. [pozn. překl.]

⁽⁸⁾ Tedy vidění skrze sny toho, komu se dostalo vnějšího andělského zjevení, je podstatně totéž jako toto vidění toho, komu se něčeho takového nedostalo. Avšak druhotně, případ-

kově je vidění prvně uvedeného důstojnější. [pozn. překl.]

⁽⁹⁾ Jak už bylo uvedeno výše, jako „nazíratel“ (*comprehensor*) se označuje ten, kdo v nebi vidí Boha tváří v tvář, tj. přímo a bezprostředně, a to na rozdíl od „poutníka“ (*viator*), jenž během putování tímto pozemským životem poznává Boha jen částečně a zprostředkovaně. I. Isolani zde píše, že Pán Ježíš byl stále nazíratelem. Tím naráží na učení o tom, že Kristus byl ve svém lidském poznání během svého pozemského života nejenom poutníkem, který poznával získaným a vlitým poznáním, ale také a především již od chvíle svého početí v lůně Panny Marie nazíratelem, tedy patřícím na Boha tváří v tvář: podle tradičního vyjádření byl „zároveň poutníkem a nazíratelem“ (*simul viator et comprehensor*). Je to obecné učení teologů v čele se sv. Tomášem Akvinským a řádného učitelského úřadu církve, zvláště ctih. Pia XII. (v jeho encyklikách *Mystici corporis* a *Haurietis aquas*) a sv. Jana Pavla II. [pozn. překl.]

⁽¹⁰⁾ Srov. *O duši*, III, kap. 4.

⁽¹¹⁾ V latinském originále se píše: *deiformem facit*, což doslova česky znamená: „činí bohotvarým“. Tim se zde chce říci, že spojení poznání Pána Ježíše Krista s poznáním jiného člověka dává tomuto poznání takřka božskou formu, neboli ho velmi připodobňuje samotnému božskému poznání. Pro toto božské poznání je pak charakteristické, jak se uvádí dále, že ten, kdo poznává, i rozum jsou zcela totožní: Bůh nejenom má rozum, ale je svým rozumem, jako je také svou láskou. [pozn. překl.]

Do Vatikánu připutovala socha svaté Anežky

V kryptě vatikánské baziliky v Kapli evropských patronů bude umístěna socha svaté Anežky České, kterou přivezli čeští poutníci v rámci Svatého roku milosrdenství a kterou na Svatopetrském náměstí požehnal papež František. Socha byla vytvořena v kamenické a sochařské škole v Hořicích podle návrhu sochařky Aleny Kubcové. Pískovcovou plastiku svaté Anežky doprovodil do Říma kardinál Miloslav Vlk, královéhradecký biskup Jan Vokál, českobudějovický biskup Vlastimil Kročil, plzeňský biskup Tomáš Holub a rovněž početná vládní delegace, v jejímž čele stál ministr kultury Daniel Herman. Patřila do ní dále také místopředsdkyně Senátu Miluše Horská, hejtman královéhradeckého kraje a senátor Lubomír Franc,

senátor Petr Gawlas či policejní prezident generál Tomáš Tuhý.

Jak vznikla idea přivezt sochu sv. Anežky České do Vatikánu, vysvětlil královéhradecký biskup Jan Vokál: „Socha vznikla v kamenické škole v Hořicích, jejíž ředitel pan Moravec byl na generální audienci také přítomen. Iniciativu zaštitila paní senátorka Miluše Horská, která má kancelář v Pardubicích, takže vlastně celá ta iniciativa se zrodila na území královéhradecké diecéze. Mám proto radost, že mohu z pověření ČBK tuto skupinu poutníků doprovodit. Shodou okolností je tady také skupina seminaristů z naší diecéze. Máme zde takové setkání, které konáme každoročně v nějakém poutním místě, a letos jsme měli v plánu Řím,

takže se to všechno sešlo při této příležitosti. Myslím, že je to velká věc, protože svatá Anežka zapadá do kontextu Svatého roku milosrdenství a může být poselstvím pro náš národ také v evropské krizi migrantů. Rozhodně nám dává významné poselství: ti, kteří zastávají zodpovědné úřady a mají moc, by se měli starat o potřebné. Ona z královské rodiny se zřekla všeho, protože objevila poslání, radost a krásu ve službě těm nejnepatrnějším. To je tedy poselství našemu národu a mám radost z toho, že je zde přítomno mnoho politiků a podporují tak poselství svaté Anežky.“

Podle www.radiovaticana.cz,
10. 9. 2016

Eucharistický zázrak v Lehnici

**Eucharistickými zázraky nás Pán Ježíš
probouzí z duchovní letargie a vyzývá k víře
v jeho skutečnou přítomnost v Eucharistii**

Nejnovější eucharistický zázrak, který byl vyhlášen vedením církve 10. dubna 2016, se přihodil v chrámu svatého Hyacinta v Lehnici. Když slábne nebo zaniká víra ve skutečnou přítomnost Krista v Eucharistii, náš Pán a Spasitel skrze mimořádná znamení a zázraky potvrzuje své učení o Eucharistii a vyzývá k obrácení. Když ustanovil svátost Eucharistie během poslední večeře, Pán Ježíš neřekl, že chléb a víno se stávají symboly, ale že dochází k jejich skutečné změně v jeho Tělo a Krev. Když bral chléb, řekl jednoznačně: „To je moje Tělo“, a o kalichu s vínem: „To je má Krev“ (srov. Mt 26,26–28). Po slovech konsekrace, která pronáší kněz během mše svaté, zůstávají skutečně materiální podobou chleba a vína, ale jejich podstata podléhá zázračné duchovní proměně, nepostřehnutelné našimi smysly.

Svatý Jan Pavel II. napsal v encyklice *Ecclesia de Eucharistia*, že Eucharistie je „zdrojem a vrcholem celého křesťanského života. Vždyť nejsvětější Eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve“ (EE 1). Zdůraznil, že v Eucharistii Kristus „dává sám sebe, svou osobu ve svém lidství a též své dílo spásy. (...) Když církev slaví Eucharistii, památku smrti a vzkříšení svého Pána, tato ústřední událost spásy se reálně zpřítomňuje a uskutečňuje se dílo našeho vykoupení. Tato oběť je natolik rozhodující pro spásu lidského pokolení, že Ježíš ji dovršil a vrátil se k Otci teprve poté, co nám zanechal způsob, jak se na ní podílet, jako kdybychom při ní byli přítomni. Každý věřící tak na ní může mít účast a těžit z ní nevyčerpatelné plody.“ (EE 11)

Události spojené s eucharistickým zázrakem v Lehnici

Na Hod Boží vánoční, 25. prosince 2013, v kostele svatého Hyacinta v Lehnici během první ranní mše svaté kněz, který věřícím rozdával svaté přijímání, nechtěně upustil Hostii na podlahu. Oka-

mžitě ji zvedl a poté – podle pravidel, jak postupovat v takových situacích – ji vložil do vody v kalichu a uschoval ve svatostánku, kde se běžně po několika dnech ve vodě úplně rozpustí. Tenkrát se Hostie z neznámých příčin nerozpouštěla. Dne 4. ledna 2014 si jeden kněz povšiml, že

Část proměněné Hostie z Lehnice

na jedné pětíně jejího povrchu se objevilo červené zbarvení. Dalšího dne o tom otec probošt Andrzej Ziombra informoval tehdejšího biskupa ordináře Stefana Cichého, který doporučil, aby po dva týdny sledovali, co se s Hostií bude dít.

Po 14 dnech se bílá část Hostie ve vodě rozpustila. Zůstala pouze její zbarvená část, která vypadala jako sraženina o rozměrech 1,5 x 0,5 cm. Vyňali ji z vody, položili na korporál a schovali do svatostánku. Otec biskup povolal komisi, aby se zabývala tímto tajemným jevem.

Kalich, do kterého byla položena Hostie 25. prosince 2013

Členové církevní komise se obrátili na odborníky z katedry soudního lékařství Lékařské univerzity ve Vratislavi (*Katedra Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu*) s žádostí o odebrání vzorků a provedení výzkumu. Dne 26. ledna 2014 bylo odebráno 15 vzorků.

Výzkumy vratislavských vědců vyloučily, že červené zbarvení Hostie je výsledkem působení bakterií nebo plísní. Zato jejich histopatologický rozbor ukázal, že určité části připomínají srdeční sval. Výzkumníkům se však nepodařilo najít DNA.

Církevní komise tedy začala hledat vědecké pracoviště, kde by byla k dispozici pokročilejší výzkumná metoda. Obrátila se proto katedru soudního lékařství Lékařské univerzity ve Štětíně (*Katedra Medycyny Sądowej Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie*), kterou vede vynikající patolog, profesor Mirosław Parafiniuk. Právě na tomto pracovišti využívají odborníci nejpokročilejších technologií. Provádějí tam genetickou identifikaci lidských pozůstatků, mj. zjišťují totožnost polských národních hrdinů zavražděných v dobách teroru hitlerovského i komunistického.

Profesor Parafiniuk se svými spolupracovníky provedl průzkum stejných vzorků, které byly už dříve podrobeny rozboru ve Vratislavi. S pomocí UV mikroskopu, vybaveného speciálními filtry, v nich odhalil existenci vláken svalu lidského srdce ve stavu fragmentace, čili ve stavu agonie. Pro odborníky to byl šok, poněvadž uskutecnili objev neobjasnitelný z vědeckého hlediska. Výsledky těchto zkoumání nezanechaly pochybnost, že máme co do činění s tkání srdečního svalu ve chvíli agonie. V prohlášení Ústavu soudního lékařství čteme: „V histopatologickém zobrazení byly potvrzeny fragmenty tkáně obsahující porušené části svalu příčně pruhovaného. (...) Celek obrazu (...) se nejvíce podobá srdečnímu svalu (...) se změnami, které často provázejí agonii. Genetický výzkum ukazuje na lidský původ tkáně.“

Biskup Zbigniew Kiernikowski, současný ordinář lehnické diecéze, jel v lednu 2016 do Vatikánu a Kongregaci pro nauku víry ukázal vědecké expertizy obou výzkumů. Ve Svatém týdnu roku 2016 obdržel odpověď, v níž Kongregace potvrdila, že existuje vědecká i morální jistota, že máme co do činění s nadpřirozenou

► událostí. Ve stejném dokumentu byl vyjádřen souhlas s ohlášením faktu existence eucharistického zázraku věřícím a s přípravou místa jeho uctívání.

Dne 10. dubna 2016 biskup Kiernikowski vydal prohlášení informující věřící o neobyčejném eucharistickém zázraku. Čtete v něm kromě jiného: „V lednu t. r. jsem s celou záležitostí seznámil Kongregaci pro nauku víry. Dnes, ve shodě s doporučeními Apoštolského stolce, vybízím otce probošta Andrzeje Ziombu, aby připravil odpovídající místo pro vystavení Relikvie tak, aby jí věřící mohli vzdávat úctu. Prosím také o umožnění přicházejícím lidem získat příslušné informace a o provádění systematické katecheze, která by výrazně pomáhala formovat povědomí věřících v oblasti eucharistického kultu. Navíc vybízím k založení knihy, ve které by byly zaznamenány případné obdržené milosti a jiné události mající nadpřirozený charakter. Věřím, že to všechno poslouží k prohloubení kultu Eucharistie a bude mít plodný vliv na život lidí, kteří se k této Relikvii budou blížit. Vnímáme to předivné znamení jako obzvláštní vyjádření štědrosti a lásky Pána Boha, který se tak velice snižuje k člověku.“

Srdce, které trpí a je ve stavu agonie

Vědci potvrdili, že zbarvená část Hostie z Lehnice je tkání svalů lidského srdce ve chvíli agonie. Cožpak toto zázračné znamení není neobyčejným pozváním Krista směřovaným ke každému z nás, abychom s hlubokou vírou přijali skutečnost, že během každé Eucharistie se zpřítomňuje tajemství jeho umučení, smrti a zmrtvýchvstání? Podobným způsobem

Zveme Vás do **VEČEŘADLA MKH v kostele Nejsvětější Trojice ve Zdounkách v neděli 2. října 2016 v 15 hodin**. Scházíme se zde již sedmáctý rok. Tomuto večeradlu bude předsedat P. Mgr. Jiří Polášek ze Zašové. Na programu je adorace, rozjímavý růženec, čtení z „modré knihy“, promluva, zasvěcení Panně Marii. Večeřadlo bude zakončeno mší svatou.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 1. října 2016 – P. Pius Zdeněk Vágner O.Praem., z premonstrátského kláštera v Milevsku.
Program: 16.00 modlitba Klokotských zpívaných hodiniek • 16.30 růženec a svátost smíření v kostele • 17.00 mše svatá se svátostným požehnáním • po mši svatě posezení v Emauzích. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné.

Odebírání vzorků pro vědecké bádání

nás „vzval“ k víře v jeho přítomnost v Eucharistii prostřednictvím jiných zázračných znamení, která se udála v Sokółce, v Buenos Aires nebo v Lancianu. Máme zde co do činění s udivující podobností.

* * *

Eucharistický zázrak v Sokółce se udál ve farním kostele svatého Antonína Paduánského 12. října 2008. Knězi rozdávajícímu svatě přijímání Hostie spadla na stupeň oltáře. Vložil ji do *vascula* (nádobu s vodou). Dne 19. října si povšimli, že střed bílé Hostie se proměnil v krvácející část těla. Na arcibiskupovu prosbu z ní byly odebrány vzorky k prozkoumání dvěma vynikajícími specialisty z Lékařské univerzity v Białymstoku (*Uniwersytet Medyczny w Białymstoku*).

Profesorka Sobaniec-Łotowska a profesor Sulkowski nezávisle na sobě a při zachování všech vědeckých opatření provedli histopatologická zkoumání vzorku odebraného z proměněné Hostie.

Výsledky dvou různých, na sobě nezávislých expertiz, jsou úplně shodné: tajemná substance, ve kterou se proměnila část Nejsvětější hostie, je s veškerou jistotou tkáň svalů lidského srdce, které žije, velmi trpí a je ve stavu agonie, jakoby před infarktem.

Vědci napsali: „Takové změny vznikají jedině ve vláknech ještě živých a odrážejí rychlé křeče srdečního svalů v předsmrtné době, agonální. (...) Střední část Hostie se změnila v tkáň srdečního svalů, tvořící neoddělitelnou strukturu se zby-

lou částí bílé Hostie. (...) Tento neobvyklý, tajemný jev vzájemného pronikání se materie bílé Hostie s vlákny svalů lidského srdce byl pozorován, zkoumán a vyfotografován jak v mikroskopech světelných, tak i v přenosném elektronovém mikroskopu. Svědčí to o tom, že tu nemohl být žádný zásah člověka.“

Farní kostel sv. Hyacinta v Lehnici

Skrze toto zázračné znamení Pán Ježíš jasně ukazuje na fakt, že v každé mši svatě se zpřítomňuje jeho umučení, smrt a zmrtvýchvstání.

* * *

Ke zvláštním závěrům došli rovněž odborníci zkoumající eucharistický zázrak v Buenos Aires. Dne 18. srpna 1996 v jednom z kostelů hlavního města Argentiny ukázali na konci mše svatě knězi Alexandru Pezetovi zneuctěnou Hostii pohozenou na svícen v zadní části kostela. Kněz ji vzal, vložil do nádoby s vodou a schoval do svatostánku. Když 26. srpna otec Alejandro svatostánek otevřel, spatřil s podivem, že zprofanovaná Hostie se proměnila v krvácející substanci. Okamžitě

tento fakt ohlásil kardinálu Bergogliovi, který přikázal, aby tu skutečnost nerozhlašovali a trpělivě čekali. Teprve 5. října 1999 na kardinálův příkaz vědci vzali vzorek z Hostie. Poslali ji ke zkoumání do New Yorku. Aby nic nepředjímali, nesdělili newyorským odborníkům, odkud byl ten vzorek odebrán. Vedoucím skupiny amerických specialistů byl doktor Frederic Zugibe, známý newyorský kardiolog a patolog soudní medicíny. Vědecké analýzy prokázaly, že zkoumaná substance je skutečně lidským tělem i krví, v níž je přítomna lidská DNA. V expertize výsledků bádání čteme kromě jiného: „Zkoumaný materiál je fragmentem srdečního svalu nacházejícího se v levé stěně srdeční komory, z okolí přepážek. Tento sval odpovídá za srdeční křeče. (...) Srdeční sval je zanícený, nachází se v něm velké množství bílých krvinek. Poukazuje to na fakt, že to srdce žilo ve chvíli odebrání výřezu. Tvrdím, že srdce žilo, poněvadž bílé krvinky mimo živý organismus odumírají, potřebují ho, aby je oživoval. Jejich přítomnost tedy ukazuje, že srdce žilo ve chvíli odnímání vzorku. A co víc, ty bílé krvinky vnikly do tkáně, což poukazuje na fakt, že to srdce trpělo – např. jako někdo, kdo byl těžce bitý v oblasti hrudního koše.“

I v tomto případě jsme dostali rovněž neobyčejně silné znamení – „srdce, které žije a velmi trpí“.

Lanciano

Jeden z neznámějších eucharistických zázraků se stal v 8. století v Lancianu v Itálii. Jeden z mnichů během sloužení mše svaté tehdy prožíval krizi víry. Jak vyprávějí kroniky z té doby, před jeho očima a před očima shromážděných

Hlavní oltář kostela v Lehnici s obrazem patrona kostela - sv. Hyacinta, apoštola Eucharistie

Probošt farnosti sv. Hyacinta P. Andrzej Ziombra

věřících se po konsekraci Hostie proměnila v lidské srdce a víno v krev.

Výsledky vědeckých expertíz ukončených 4. března 1971 potvrdily odkaz tradice. Z vědeckého hlediska v zázračné Hostii je celé lidské srdce. Jsou v něm přítomny všechny složky, které je tvoří. Výzkumy ukázaly, že to srdce je vysušené, bez nějakých stop po řezu, a uprostřed tkání se nacházejí živé bílkoviny. Způsobem pro vědu nevysvětlitelným se zachovalo také pět kousků zaschlé krve. Zkoumání prokázala, že je to skutečná lidská krev skupiny AB. Stejnou krevní skupinu vědci identifikovali rovněž na Turínském plátnu.

Jsem ukrytý v Hostii

Prostřednictvím eucharistických zázraků nám Pán Ježíš dává na srozuměnou, že největším pokladem pro každého z nás je On sám, s námi stále přítomný ve svátosti Eucharistie, v tajemství svého umučení, smrti a zmrtvýchvstání.

Když nám dává sebe ve svatém přijímání, proměňuje nás mocí Ducha Svatého, abychom se účastnili v životě i v lásce Svaté Trojice. Proto nás varuje: „Nebudete-li jíst tělo Syna člověka a nebudete-li pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. (...) Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm. (...) Kdo jí tento chléb, bude živ navěky.“ (Jan 6,53.56.58)

Pán Ježíš takto objasňoval mystičce Alici Lenczewské tajemství své skutečné, ale skryté přítomnosti v Eucharis-

tii: „Ukřívám se, abych vás nezotročil nádhrou svého daru. Toužím po štěstí pro vás, jaké si nikdo z lidí není schopen představit a pocítit. Celá historie lidstva a příběh každého člověka je tak mnou doprovázen, abyste obdrželi přípravu na sjednocení se mnou na věčnosti. Teď se můžete setkávat se mnou v modlitbě, v meditaci o mém životě, o Slovu, znameních, jaká jsem vám dal a neustále dávám. Znamením nejvýmluvnějším je moje přítomnost v Eucharistii. Jsem ukrytý v Hostii, skrze její požití dochází k setkání duše se mnou živým a pravdivým, i když ukrytým před poznáním a tělesnými smysly. Poznávat mne a dotýkat se je možné srdcem milujícím a důvěřujícím – srdcem dítěte. Čím větší je víra a láska, tím je sjednocení se mnou silnější a poznání hlubší. Chraň se bezmyslenkovitě a lhostejně mě přijímat ve svatém přijímání. Je to veliký hřích a znesvěcení mé lásky a mého daru zrozeného v Krvi Golgoty. Mé dítě, jak velmi se musím ukřívát, abych tvou duši nespálil ohněm své lásky a abych tvé tělo nespálil silou své

Interiér lehnického chrámu, kde bude vystavena k adoraci Relikvie Těla Páně

otcovské něhy. A přece tak moc miluji a toužím být milován.“

V Eucharistii se zpřítomňuje celé tajemství naší spásy: umučení, smrt a zmrtvýchvstání Krista. Pán Ježíš říká: „Všechno, co máte a čím jste, je mým darem lásky. Úplně všechno. I přes vaše vzpoury a nevděčnosti vás stále miluji, čekám na váš návrat a neustále se sám obětuji, abych vás zachránil. Ta Oběť je věčná, poněvadž trvá a uskutečňuje se neustále. Je to Oběť mimočasová a nadčasová. V ní žijete, jí dýcháte. Ona vás zachraňuje v každé chvíli vašeho života.“

Z Milujcie się! 3/2016 přeložila -vv-

Pondělí 26. 9. 2016

6:05 Cestujeme regionem Záhorie 7:05 Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe 7:55 VideoJournal české vědy 8:10 Vezmi a čti: Září 2016 8:25 Staňte se solí 9:05 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 9:15 Dvanáct rwandských mučednic 9:30 Sekce pro mládež ČBK 10:00 Buon giorno s Františkem 11:05 Most milosrdenství 11:35 V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko 11:45 Bible pro nejmenší: Samson 11:50 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 13:05 Devítka na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 13:30 Bělorusko – Květ mezi trny 14:00 Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století 14:35 Královna a matka Chorvatů 15:25 Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umirání a etické otázky s ním spojené 16:00 V souvislostech (152. díl) 16:20 Putování modrou planetou: Kamčátka, krásná neznámá 17:00 Terra Santa News: 21. 9. 2016 17:20 Plnou parou do srdce Beskyd 18:00 Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 18:25 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 18:30 Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi 18:35 Klauzura 19:00 Vatican magazine (876. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:30 Velehradská zastavení (1. díl): Díl 1. – Unionistické kongresy 19:40 ARTBITR – Kulturní magazín (23. díl): S Filmovým festivalem Fakulty informatiky 20:00 Ohlédnutí za Krakovem (3. díl) [P] 21:50 Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma – Plačící Panna Maria a Solidární Itálie 22:15 Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít 23:25 Vatican magazine (876. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:00 Kulatý stůl: Antiklerikalismus v české kultuře 1:30 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 27. 9. 2016

6:05 Sešli se, aby pomohli... (2016): Benefiční koncert Charity Ostrava 8:00 V souvislostech (152. díl) 8:25 Pod lampou 10:25 Muzikanti, hrajte 10:55 Můj Bůh a Walter: Víra a věda 11:15 Vatican magazine (876. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 11:45 Bible pro nejmenší: Ruth a Naomi 11:50 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum: Záznam homilie P. Jana Larische [P] 12:15 Bělorusko – Květ mezi trny 12:45 Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Před jeho tváří budeme žít 13:55 V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko 14:05 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 14:15 Kulatý stůl: Antiklerikalismus v české kultuře 15:50 U VÁS aneb Festivalové kukátko (9. díl): Kunovice 16:50 Smysl utrpení 17:05 Léta letí k andělům (58. díl): Jana Dominika Bohušová – dominikánka 17:30 Marina 18:00 Noeland (55. díl) 18:25 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 18:30 Bible pro nejmenší: Samuel 18:35 Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 19:05 Organ v nebi 19:30 Zpravodajské Noeviny: 27. 9. 2016 [P] 20:00 Nikaragua, Dobrý pastýř, biskup David Zywiec [P] 20:30 Missio magazín: Září 2016 21:35 Zpravodajské Noeviny: 27. 9. 2016 22:00 Post Scriptum: Záznam homilie P. Jana Larische 22:10 Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa 23:40 Terra Santa News: 21. 9. 2016 0:05 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 1. díl 0:45 Více než diaspora 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 28. 9. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 27. 9. 2016 6:25 Vatican magazine (876. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:55 Pláč uprostřed ticha 7:30 Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umirání a etické otázky s ním spojené 8:05 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijte, pojdte 8:55 U VÁS aneb Festivalové kukátko (9. díl): Kunovice 10:00 Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma – Plačící Panna Maria a Solidární Itálie 10:30 Jak pokračovat svět (44. díl): S Vladimírem Mertou 11:50 Bible pro nejmenší: Samuel 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přímý přenos generální audience papeže [P] 13:20 Zpravodajské Noeviny: 27. 9. 2016 13:45 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 1. díl 14:25 Žijeme mezi vámi 14:45 ARTBITR –

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Kulturní magazín (23. díl): S Filmovým festivalem Fakulty informatiky 15:00 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 15:10 Velké ticho v Poličanech 15:30 Elektronická kazatelna 16:00 Cvrlikání (29. díl): Žalozpěv 17:05 Don Bosco: světec, který skákal salta 17:40 Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 18:05 Tesařův Hoblík, Hoblíkův Tesař 18:15 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 18:30 Bible pro nejmenší: David a Goliáš 18:35 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 18:40 Mezi pražci (50. díl): Září 2016 19:30 Terra Santa News: 28. 9. 2016 [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl) [P] 21:20 Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Milosrdenství chci, ne oběť [P] 22:40 Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století 23:10 Generální audience Svátého otce 23:45 Sešli se, aby pomohli... (2016): Benefiční koncert Charity Ostrava 1:40 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 29. 9. 2016

6:05 Černobílý svět 6:15 Putování modrou planetou: Kamčátka, krásná neznámá 6:50 BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl) 7:05 Smysl utrpení 7:20 Terra Santa News: 28. 9. 2016 7:40 Muzikanti, hrajte 8:10 Být s naším lidem 8:25 Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa 10:00 Kulatý stůl: Antiklerikalismus v české kultuře 11:30 Kurzy Alfa 11:45 Bible pro nejmenší: David a Goliáš 11:50 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Sešli se, aby pomohli... (2016): Benefiční koncert Charity Ostrava 14:15 Sekce pro mládež ČBK 14:40 Generální audience Svátého otce 15:10 Noeland (55. díl) 15:40 Dvanáct rwandských mučednic 16:00 Zpravodajské Noeviny: 27. 9. 2016 16:20 Meandry řeky Odry 16:45 V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko 16:55 Most milosrdenství 17:25 Vlci v Lužici 18:00 Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 18:30 Bible pro nejmenší: David v nebezpečí 18:35 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 18:40 Don Rua – nástupce 19:05 Život je dar 19:30 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2016 [P] 20:00 Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a Orchestr 21:10 Putování po evropských kláštřích: Františkánský klášter v Assisi, Itálie 21:45 Post Scriptum 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2016 0:25 Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 0:45 Vatican magazine (876. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 30. 9. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2016 6:25 Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 6:45 Putování modrou planetou: Kamčátka, krásná neznámá 7:25 Meandry řeky Odry 7:50 Pěšák Boží 8:40 BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl) 8:55 Devítka na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 9:15 Příběhy odvahy a víry: Akademik Boris Rauschenbach (13. díl): Žiji na sklonku století 9:45 ARTBITR – Kulturní magazín (23. díl): S Filmovým festivalem Fakulty informatiky 10:00 Řím, hlavní město víry (4. díl): Katolická reforma – Plačící Panna Maria a Solidární Itálie 10:25 Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Milosrdenství chci, ne oběť 11:45 Bible pro nejmenší: David v nebezpečí 11:50 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:55 Papež František v Gruzii a Ázerbajdžánu: Uvítací ceremoniál na letišti v Tbilisi [L] 13:20 Barva lásky 14:00 Papež František v Gruzii

a Ázerbajdžánu: Návštěva u prezidenta a setkání s autoritami v prezidentském paláci [L] 15:05 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 16:00 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2016 16:20 Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku 16:50 Dům nejen ze skla (18. díl) 18:00 Nikaragua, Dobrý pastýř, biskup David Zywiec 18:30 Bible pro nejmenší: Eliáš 18:35 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 18:40 Historie českých hospiců aneb První hospic v Čechách 19:00 Putování po evropských kláštřích: Františkánský klášter v Assisi, Itálie 19:35 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 20:00 Noemova pošta: Říjen [L] 21:35 Credo: korouhve Karla Rechlíka 22:00 Outdoor Films s Martem Eslemem (52. díl): Procestoval jsem 88 zemí světa 23:35 V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko 23:45 Dům nejen ze skla (18. díl) 0:45 Povolání – Sestra Olga 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 1. 10. 2016

6:05 Meandry řeky Odry 6:30 BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl) 6:45 Zachraňme kostely (4. díl): Kostel sv. Archanděla Michaela v Jiříkově 7:05 Noeland (55. díl) 7:30 Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 8:00 Papež František v Gruzii a Ázerbajdžánu: Mše svatá na stadionu v Tbilisi [L] 10:05 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 10:20 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 10:25 Bělorusko – Květ mezi trny 10:55 Devítka na Dostavníku 2012: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2012 11:10 Nikaragua, Dobrý pastýř, biskup David Zywiec 11:40 Dvanáct rwandských mučednic 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:20 Post Scriptum: Záznam homilie P. Petra Smolka [P] 12:30 Zpravodajské Noeviny: 29. 9. 2016 12:50 Smysl utrpení 13:10 Pod lampou 15:10 Terra Santa News: 28. 9. 2016 15:30 Poselství svatých: Papež Jan XXIII. 15:40 Soucitná srdce 16:00 Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a Orchestr 17:05 Vatican magazine (876. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:35 Zimbabwe: Z temnoty 18:00 Příběhy odvahy a víry: Otec Alexander Meň (14. díl): Na cestě za Kristem [P] 18:25 Sedmihlásky (49. díl): Či to koničky 18:30 Bible pro nejmenší: Eliáš 18:35 Život je dar 19:00 Muzikanti, hrajte 19:30 V souvislostech (153. díl) [P] 20:00 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 2. díl [P] 20:40 Vezmi a čti: Září 2016 21:00 Mezi pražci (51. díl): Říjen 2016 [P] 21:45 Setkání salesiánů spolupracovníků na Svätém Kopečku 2016 [P] 22:00 Post Scriptum: Záznam homilie P. Petra Smolka 22:10 Ohlédnutí za Krakovem (3. díl) 0:00 Noční univerzita: P. Marek Vácha, Ph.D. – Umirání a etické otázky s ním spojené 0:30 Řád svatého Huberta 0:50 Don Rua – nástupce 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 2. 10. 2016

6:05 Putování modrou planetou: Kamčátka, krásná neznámá 6:40 Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a Orchestr 8:00 Papež František v Gruzii a Ázerbajdžánu: Mše svatá v kostele Neposkrvněné P. Marie v Baku a Anděl Páně [L] 10:05 Most milosrdenství 10:35 ARTBITR – Kulturní magazín (23. díl): S Filmovým festivalem Fakulty informatiky 10:45 Smysl utrpení 11:00 Jezuité o: Exorcismus 11:20 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 11:30 Don Rua – nástupce 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (153. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] 13:25 Kalvária Nitrianské Pravno 14:00 Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2015, 2. díl 14:45 Muzikanti, hrajte [P] 15:15 Noční univerzita: Jeff Scaldwell – Milosrdenství chci, ne oběť 16:35 Ohlédnutí za Krakovem (3. díl) 18:20 Noeland (56. díl) 18:50 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 19:20 Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce 19:35 BET LECHEM – vnitřní domov (44. díl) 20:00 Svatý Kamil de Lellis 20:55 Podzimní festival duchovní hudby: G. Donizetti: Messa di Gloria e Credo 22:30 V souvislostech (153. díl) 22:50 Tesařův Hoblík, Hoblíkův Tesař 23:00 Nikaragua, Dobrý pastýř, biskup David Zywiec 23:30 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:55 Tajemství skla 0:05 Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News 0:45 Noční repríza dopoledních pořadů.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za ochranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

ÚMYSLY NA ŘÍJEN 2016

Všeobecný: Aby novináři při výkonu svého povolání byli vždy obdařeni úctou k pravdě a vytříbeným smyslem pro etiku.

Evangelizační: Aby Světový den modliteb za misie obnovil ve všech křesťanských společenstvích radost a odpovědnost za zvěstování evangelia.

Národní: Ať se náš národ vrátí ke svým křesťanským kořenům a naši biskupové ať mají odvahu jasně se svým slovem vyjadřovat k problémům ve společnosti.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „VSTOUPIT DO VZTAHU S MILOSRDNÝM BOHEM – SV. FAUSTYNA KOWALSKÁ“**, která má souvislost se Svatým rokem milosrdenství. Uskuteční se **ve dnech 22. – 23. října 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v neděli ve 13 hodin. **Příhlášky do 17. října 2016** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

DIECÉZNÍ MARIÁNSKÉ VEČEŘADLO v Růženeckém kostele v Českých Budějovicích bude v sobotu 15. října 2016 ve 14 hodin. Program: modlitba svatého růžence • modlitba za Svatého otce • svátostné požehnání • čtení poselství z knihy „Kněžím, přemilým synům Panny Marie“ • zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie • mše svatá – hlavní celebrant P. Zdeněk Prokeš, farář z Vyššího Brodu. Předpokládané ukončení večera v 16.30 hodin.

Srdečně zveme na **DUCHOVNÍ CVIČENÍ s P. GEORGEM, indickým knězem z kongregace vincentinů**, nástupcem P. Billa a P. Anthonyho
- Hrotovice u Třebíče, 10. – 15. října 2016.

Začátek v pondělí večer, ukončení v sobotu po poledni.

Kontakt:

tel. 606 627 636, e-mail: anthony2010@seznam.cz.

Liturgická čtení

Neděle 25. 9. – 26. neděle v mezidobí

1. čt.: Am 6,1a.4–7
Ž 146(145),6c-7.8-9a.9bc-10
Odp.: 2a (*Duše má, chval Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
2. čt.: 1 Tim 6,11–16
Ev.: Lk 16,19–31

Pondělí 26. 9. – nezávazná památka sv. Kosmy a Damiána nebo bl. Pavla VI.

1. čt.: Job 1,6–22
Ž 17(16),1.2-3.6–7
Odp.: 6b (*Popřej mi sluchu, Bože, slyš mé slovo!*)
Ev.: Lk 9,46–50

Úterý 27. 9. – památka sv. Vincence z Paula

1. čt.: Job 3,1-3.11-17.20-23
Ž 88(87),2-3.4-5.6.7-8
Odp.: 3a (*Kěž pronikne k tobě má modlitba, Hospodine!*)
Ev.: Lk 9,51–56

Středa 28. 9. – slavnost sv. Václava

1. čt.: Mdr 6,9-21
1 Kron 29,11abc.11d-12a.12bcd
Odp.: 12b (*Ty, Hospodine, vládneš nade všim.*)
2. čt.: 1 Petr 1,3-6; 2,21b-24
Ev.: Mt 16,24-27

Čtvrtek 29. 9. – svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela

1. čt.: Dan 7,9-10.13-14
nebo Zj 12,7-12a
Ž 138(137),1-2a.2bc+3.4-5
Odp.: 1c (*Budu ti hrát, Hospodine, před anděly.*)
Ev.: Jan 1,47-51

Pátek 30. 9. – památka sv. Jeronýma

1. čt.: Job 38,1.12-21; 40,3-5
Ž 139(138),1-3.7-8.9-10.13-14ab
Odp.: 24b (*Veď mě, Hospodine, cestou odvěkou!*)
Ev.: Lk 10,13-16

Sobota 1. 10. – památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše

1. čt.: Job 42,1-3.5-6.12-16
(hebr. 1-3.5-6.12-17)
Ž 119(118),66.71.75.91.125.130
Odp.: 135a (*Jasnou tvář ukaž svému služebníku, Hospodine!*)
Ev.: Lk 10,17-24

BREVIÁŘ PRO LAIKY

24. ZÁŘÍ – 1. ŘÍJNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 25. 9.	PO 26. 9.	ÚT 27. 9.	ST 28. 9.	ČT 29. 9.	PÁ 30. 9.	SO 1. 10.									
Antifona	919	1029	934	1045	1722	1941	1527	1721	1533	1728	1734	1953	1741	1961		
Žalm	784	883	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	1723	1941	1527	1722	1533	1728	1734	1953	1742	1961		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	1528	1722	1534	1729	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	813	914	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1724	1942	1528	1723	1534	1729	1735	1954	1743	1962		
Antifona k Zach. kantiku	718	810	939	1050	1524	1718	1529	1723	1535	1729	1735	1954	1542	1737		
Prosby	924	1034	939	1050	1724	1943	1529	1723	1535	1730	1724	1943	1744	1963		
Závěrečná modlitba	718	810	1523	1717	1524	1718	1529	1724	1536	1730	1541	1737	1542	1738		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	1264	1402	792	890	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	1529	1724	1535	1730	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	1265	1403	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	1530	1724	1536	1731	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	718	810	943	1054	957	1071	1529	1724	1536	1730	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1525	1719	1531	1725	1537	1732	1736	1955	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	1703	1919	1531	1726	1537	1732	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	1703	1919	1715	1932	1537	1732	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1526	1720	1531	1726	1540	1735	1737	1956	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	718	810	719	811	948	1060	1526	1720	1532	1727	1540	1735	1737	1956	719	811
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1526	1721	1532	1727	1540	1735	1731	1950	1028	1147
Záv. modlitba	718	810	718	810	1523	1717	1529	1724	1536	1730	1541	1737	719	812		
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVÉNY

NOVÉNA SE SVATOU TEREZIÍ Z LISIEUX

Pavel Pola • Odpovědná redaktorka Ivana Albrechtová

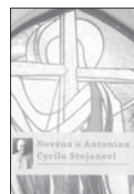
Tato novéna nabízí několik perel z textů svaté Terezie, které dávají nahlédnout do její duchovní cesty a zároveň mohou posloužit jako podněty k modlitbě. Vybrané úryvky pocházejí převážně z posledních tří let Tereziina krátkého života, z mimořádně plodného období, kdy se z ní stala skutečná spisovatelka a duchovní učitelka. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., A6, 40 stran, 49 Kč

mu postoji, který nekalkuluje, nepolitikaří, a přitom vykazuje obrovskou svobodu. Neokázalou prací byl k dispozici lidem v naléhavých potřebách (třeba běžencům během první světové války). Text uvádí svědectví o jeho věčné komunikaci s lidmi různých životních zkušeností a bez ohledu na jejich politické přesvědčení.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

NOVÉNA S MATKOU TEREZOU

Brian Kolodiejchuk, M.C. (ed.) • Z angličtiny přeložila Zora Freiová • Upravila Kateřina Lachmanová • Revidoval Jaroslav Brož

Novéna sestává z myšlenek svaté Matky Terezy z Kalkaty. Rozjímání nad prostým, a přesto hlubokým učením Matky Terezy nám může pomoci, abychom rostli v lásce a v žizni po Ježíši, a může nás učit, jak milovat a sloužit jako ona: „Vše pro Ježíše skrze Marii“ tím, že konáme „malé věci s velkou láskou“. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání Brož., 100x145 mm, 40 stran, 49 Kč

NOVÉNA KE SVATÉMU FRANTIŠKU XAVERSKÉMU

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Novénu – devítidenní modlitbou se svatým Františkem Xaverským si vyprošujeme to, co každý z nás nejpřiléhavěji potřebuje pro každodenní autentický život v Bohu. Modlitba je proložena historickými texty k životopisu svěťce.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 36 stran, 35 Kč

NOVÉNA S LUÍSEM DA CÂMARA, ŽIVOTOPISCEM SV. IGNÁCE Z LOYOLY

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Devítidenní pobožnost s Luísem da Câmara, životopiscem svatého Ignáce z Loyoly. Otec Câmara (1519–1575) si pečlivě zapisoval výroky, gesta a způsoby jednání otce Ignáce. Tím nám zanechal významné svědectví o zakladateli Tovaryšstva Ježíšova.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

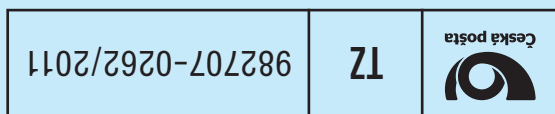
NOVÉNA O ANTONÍNU CYRILU STOJANOVÍ

Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

Novéna sleduje osobnost olomouckého arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana (1851–1923). Jeho jednání odpovídá zralé-

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO – týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané neověřené příspěvky nevracíme.